

Zwellende Knoppen.

En paar zachte Februari-dagen en reeds beginnen de knoppen te zwellen; de zachte regen der laatste dagen, de lauwe broeikaslucht deed ze uitzetten en nu de zon er op speelt, beginnen ze al een weinig te kleuren. Het schijnt wel alsof de knoppen, die den geheelen winter zoo stijf in elkander gedrukt zaten en zoo dor en dof en vaal getint waren, eerst nu ontspruiten.

Oogenschijnlijk komt dit alles op ééns; maar, daar binnen in den knop bleef het leven gespaard, niettegenstaande de heftige najaarsstormen en den harden strengen vorst; onzichtbaar gaat de verandering geleidelijk voort.

Wonderbaar is het, hoe zulk een teëre, zachte knop den winter doormaakt; maar nog wonderbaarder wordt het als men al de middelen ziet, waardoor ieder knopje bewaakt, beschermd en behoed wordt.

Plukken we een beukenknop, omdat deze reeds zoo vroeg begint op te vallen.

De bladen der beuk zijn nauwelijks bruin in den herfst of reeds hebben de nieuwe knoppen zich gevormd; het oude loof blijft hardnekkig zitten aan de twijgen en biedt dus reeds een beschutting voor den nieuwen knop.

Bruin, hard en leërchtig ziet de beukenknop er aanvankelijk uit; püntig als een lans is hij en stevig als bij een maliënkolder, legt zich schub aan schub om het hulsel van den jongen knop.

Grijs, grauw dof, een van kleur met de twijgen merkt men in den winter ze nauwelijks op, de dorre knoppen.

Maar nu na zon en regen, zie ze veranderen van tint; het grijze harde verdwijnt, maakt plaats voor goud roodbruin, dat tintelt in de zon. Het harde leërchtige omhulsel wordt zacht en vliezig en schubje na schubje kan men nu uitpluizen en luchtig zien wegvliegen op den wind.

En nu begrijpt men hoe de knop kon blijven leven, niettegenstaande vorst en kou.

Geen bakerkindje in de wieg, geen vogel in het donzen nestje is zachter gebed dan het teëre groene beukenblaadje in zijn omhulsel.

Tien, twaalf dunne, taaie vliezige omhulseltjes kan men er schubsgewijze afpellen; 't zijn die goudbruine dopjes, die in het voorjaar de grond onder de beuken met zulk een heerlijk tapijt bezaaien.

Dan komen in fijn, zijde-achtig zilverdons gewikkeld en opgerold en opgevuld, de kleine miniatuur-blaadjes te voorschijn, waarin al de nerfjes al duidelijk zichtbaar zijn.

Ziehier ook een knop van den Rhododendron, die den geheelen winter over groen blijft.

Een zware gevulde knop, maar er is dan ook wat in geborgen, alles nog in miniatuur, maar toch de geheele groote volle bloem van Rhododendron.

Van buiten harde groene kleverige schutsbladen, waar langs alles afglijdt wat er niet behoort en dan schutblad op schutblad, al fijner, al zachter tot naar het midden toe.

Snijden we er één door, in 't langs, en pluizen we die ééne helft open, dan zien we welk een hoeveelheid van schutblaadjes de teëre bloemknop omgeeft. In de andere helft zien we duidelijk te midden dezer blaadjes de bloemknop liggen, opgevouwen en opgekruld, maar reeds mooi rose getint in het zacht groen der omgevende blaadjes.

Groot wonder is er niet denkbaar, dan het ontwikkelen van een enkel lenteknopje in voorjaarsstijd en 't is als-of het wonder wast voor onze oogen, als men ziet hoe alles samenwerkt, hoe niet het kleinste te gering is, om een schakel te vormen in Gods grootsche scheppingsplan.

A. F. DUDOK VAN HEEL.

Om Rotterdam.

Laatst klaagde een eerstbeginnende verzamelaar van kevers en vlinders mij zijnen nood, dat in de omstreken van Rotterdam op dit gebied van Natuursport niet veel te vinden was. Op het gebied van plantkunde was hij door mij reeds uit dezen waan geholpen, doordien ik hem verwezen had naar het op blz. 150 van de eerste jaargang der *Levende Natuur* voorkomende stukje: „Een Botanisch wandeltochtje”, van den heer L. P. Akkersdijk. Om op dit stukje even terug te komen:

Opmerkelijk is het, dat voor dezen tijd in den Varkensoordschepolder verscheidene orchideeën (*Epipactus latifolia*) hare eigenaardige bloemen ontwikkelden, terwijl, hoewel ik menig keer ben wezen zoeken, ik eerst van dezen zomer weder, zegge: twee exemplaren vond. Zou dit plotseling verdwijnen van deze zoo begeerde bloeier nu het gevolg zijn van baldadige knapen, welke hier zoover uit de buurt echter maar weinig worden aangetroffen, of van eenen al te hebzuchtigen plantenverzamelaar? Ik heb voor alle zeker-